

1. Baal HaTurim 27:20

ואתה תצוה. לא הזכיר משה בזה הסדר, מה שאין כן בכל החומש, שמשעה שנולד משה אין סדר שלא הזכיר בה. והטעם משום שאמר מחני נא מספרך אשר כתבת (להלן לב לב) (זהר פנחס רמו א) וקללת חכם אפילו על תנאי באה (מכות יא א), ונתקיים בזה. ועוד דזו הפרשה מדברת בטכסיסי כהונה וממשה היתה הכהונה הגדולה לצאת, אלא על ידי שסירב לילך בשליחות המקום נטלה ממנו ונתנה לאהרן (זבחים קב א). לכן לא נזכר שמו של משה בפרשה זו מפני עגמת נפשו (עיין שמו"ר לו ד).

You shall command: Moshe's name does not appear in this parsha, which is unique in the Torah – from the time that Moshe was born there is no other parsha in which he is not mentioned. The reason is because he said "Please erase me from Your book that You have written" (Shemot 32:32), and the curse of a wise person comes true even if it was made conditionally (Makkot 11a), so it was fulfilled in this parsha. Another reason is that this parsha speaks about the garments of the Cohanim. The Cohanim should have been descended from Moshe, but because [at the burning bush] he refused to go as G-d's messenger, G-d took it away from him and gave it to Aharon instead (Zevachim 102a). Therefore his name is not mentioned in this parsha so as to minimise his disappointment.

2. Midrash Tanchuma Tetzaveh 2

אמר רבי מאיר, אמר הקדוש ברוך הוא, חביב עלי נרות שאהרן מדליק, מן המאורות שקבעתי בשמים. למה. שבשעה שהקריבו הנשיאים חנוכת המזבח ולא הקריב שבט לוי, היה אהרן נפשו עגומה, אמר, כל הנשיאים הקריבו בחנוכת המזבח, ואני לא היה לי חלק בקרבנות. אמר ליה הקדוש ברוך הוא, חייד, כל השבטים הקריבו חנוכה אחת, ואתה לעצמך תעשה חנוכה, מחוץ לפרוכת העדות באוהל מועד יערוך אותו אהרן ובניו:

Rabbi Meir said: G-d said that the candles which Aharon lights are more dear to me than the stars which I fixed in the heavens. Why? Because when the princes brought their offerings at the dedication of the altar, the tribe of Levi did not bring anything. Aharon was very disappointed. He said, "All the princes brought something for the dedication of the altar, but I have no portion in their sacrifices." G-d said to him, "By your life! All the other tribes offered one offering of dedication, but you will also perform a dedication. "In the tent of meeting, outside of the *parochet* of testimony, in the *ohel mo'ed*, Aaron and his sons shall arrange it, to burn from evening to morning before G-d" (Shemot 27:21).

3. Avot 1:12

הלל אומר הוי מתלמידי של אהרן אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה:

Hillel says: Be of the students of Aharon – love peace and pursue peace; love people and bring them close to Torah.

4. Pri Tzadik Chanukah 1

ענין הדלקת המנורה הוא מה שאמר בא והאר לי כמו שהארתי לכם... והיינו אור תורה שבעל פה שנמסר לישראל ולא בשמים היא.... וזה הכח ניתן לאהרן להופיע ולהאיר בלב כל ישראל אור תורה שבעל פה על ידי הדלקת נרות הקדש.

The concept of lighting the menorah is like the midrash says, "come and light for me just like a light for you."... This refers to the light of the Oral Torah which was given to Yisrael, and "it is not in Heaven."... This power was given to Aharon, to illumine the hearts of all of Yisrael with the light of the Oral Torah through lighting the lights of the Mikdash.

5. Shemot 30:1-8

וְעָשִׂיתָ מִזְבֵּחַ, מִקְטָר קֶטֶר; עֲצֵי שִׁטִּים, תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ.... וּבְהֶעֱלֵת אֶהָרֹן אֶת-הַנֵּרוֹת בֵּין הָעֲרֻבִים, יִקְטִרְנָה--קֶטֶר תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה, לְדֹרֹתֵיכֶם.

And you shall make an altar to burn incense upon; of acacia-wood you shall make it.... And when Aharon lights the lamps in the afternoon, he shall offer incense, perpetual incense before G-d, throughout your generations.

6. Ramban Shemot 30:1

הנה מזבח הקטרת מן הכלים הפנימיים היה, ראוי שיזכרנו עם השולחן והמנורה שהוא מונח עמהם!

The incense altar is one of the inner vessels. It would have been appropriate to list it with the table and the menorah since it is placed next to them!

7. Pri Tzadik Tetzaveh 2

זהו בעצם בחינת אהרן הכהן לקרב הרחוקים להקדושה והוא ענין הקטורת שמערבין בה החלבנה שריחה רע ועל ידה נשלם מצות סממני הקטורת וכמו שאמרו (כריתות ו' ב) כל תענית שאין בה מפושעי ישראל אינה תענית שהרי חלבנה וכו' שדייקא על ידם יש עילוי יותר כשנתקרב מן הריחוק וכדאיתא בזה"ק בפרשה זו (קפ"ד א) דלית נהורא אלא ההוא דנפיק מגו חשוכא וכו' ולית טוב אלא ההוא דנפיק מגו בישא וכד עאל בר נש באורח בישא ושביק ליה כדן אסתלק קודשא בריך הוא ביקריה. ויש לו שייכות לפרשה זו מפני שזהו עצם בחינת אהרן הכהן לקרב הרחוקים כנ"ל.

This is the essential concept of Aharon the Cohen – to bring those on the periphery to holiness. This is the concept of incense, which has galbanum mixed in with it, even though it smells bad. Through this the mitzvah of the incense is fulfilled. We find this idea in the Talmud "Any fast day which does not include the sinners of Yisrael is not a proper fast. We learn this from the galbanum..." (Keritut 6b). Specifically through those people who were distant there is greater spiritual elevation when they come close. As the Zohar explains, "There is no light except that which comes from darkness... there is no good except that which comes from bad. When a person abandons their bad path and leaves it, G-d's honour is elevated. Therefore [the altar] is connected to this parsha because this is the essence of Aharon the Cohen, to bring close those who are distant.

Wikipedia: Galbanum has a disagreeable, bitter taste, a peculiar, somewhat musky odour, an intense green scent

8. Bamidbar 20:29

וַיִּרְאוּ, כָּל-הָעֵדָה, כִּי גָוַע, אַהֲרֹן; וַיִּבְכוּ אֶת-אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם, כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל.

The entire congregation saw that Aharon was dead. They wept for Aharon thirty days, all the house of Yisrael.

9. Rashi Bamidbar 20:29

כל בית ישראל - האנשים והנשים, לפי שהיה אהרן רודף שלום ומטיל אהבה בין בעלי מריבה ובין איש לאשתו:

All the house of Yisrael – men and women, because Aharon would pursue peace and bring love between people who were arguing, and between husband and wife.

10. Tzidkat HaTzadik 198

וזה טעם (שמות כ"ח כ"ט) ונשא אהרן את שמות בני ישראל וגו' כי השם הוא שורש כח חיות נפשו במקורה ומקום אצילותה למעלה מעלה. וללב אהרן האוהב ישראל גלויים סודות כל הנפשות בשורשן. ועל ידי זה מתגלגל לו כל חללי עלמא שהיו שואלין באורים ותומים והאותיות בולטין פירוש שיש בליטה בלב להאוהב ישראל על ידי שמות בני ישראל לדעת רצון השם יתברך בהנהגת העולם דבר בעתו בכל דור ודור. שעל זה מורין נפשות ישראל שבכל דור.

This is the reason that the Torah states, "Aharon will carry the names of the Children of Yisrael..." (Shemot 28:29). The name of something is the root of the lifeforce of its soul in the source in the highest worlds. Aharon's heart loved all of Yisrael, therefore the secrets of all the souls at their roots were revealed to him. Through this all the hidden things of the universe were revealed to him, and he could ask the *Urim* and *Tumim*. The letters were protruding. This means that there is a bulge in the heart of someone who loves Yisrael through the names of the Children of Yisrael to know the will of G-d and how He runs the world, each thing at its time and in every generation. This is what the souls of Yisrael allude to in each generation.

11. Pri Tzadik Tetzaveh 2

והנה עמלק הוא המנגד לקדושת אהרן כי עננא דאהרן הוא הפריסת סוכת שלום על כל ישראל ועמלק היה גונב הנפשות שפלטן הענן (תנחומא תצא י') כי על עננא דאהרן לא היה לו שליטה... וידוע דראשית גוים עמלק שהוא שורש הקליפה של נחש הקדמוני שבא גם כן בעצה זו להטעות את האדם כי הגם שאמר ה' יתברך שמעץ הדעת טוב ורע לא תאכלו פן תמותו היינו שיש חשש שמא ישתקעו ברע אבל באמת יהיה לכם יותר מעלה כאשר תדעו מטוב ורע ולבתר לאהדרא לטב ויהיה לכם שבחא יתיר וזה שאמר כי ביום אכלכם וגוי והייתם כאלהים יודעי טוב ורע. ובאמת ה' יתברך הזהירם בזה שלא יביא האדם את עצמו לידי נסיון כי גלוי לפניו יתברך שאין בירור באילן הזה עד עת קץ.

Amalek is the antithesis of the holiness of Aharon. The Clouds of Glory which came in the merit of Aharon are the Sukkah of peace over all of Yisrael. Amalek would come and attack the people who were thrown out of the clouds (Tanchuma Ki Tetzei 10). This is because Amalek had no power within the clouds of Aharon... It is known that Amalek is "the first of nations" (Bamidbar 24:20). This means that he is the root of the husk of the primordial snake that also came with the plan to mislead humanity. [It said] "Even though G-d said, "From the tree of knowledge of good and evil you may not eat, lest you die" (Bereishit 3:3), this is because of the risk that they would become mired in evil. But the truth is that it will take you to greater heights when you know the difference between good and evil, and then return to do good. It will earn you more merit. This is why He said, "On the day that you eat from it... you will be like G-d, knowing good from evil." In truth G-d warned them not to eat so that they should not bring themselves to the test, because He knew that there would be no clarity from this tree until the final end of time.

12. Yoma 72b

א"ר יוחנן שלשה זירים הן של מזבח ושל ארון ושל שלחן של מזבח זכה אהרן ונטלו של שלחן זכה דוד ונטלו של ארון עדיין מונח הוא כל הרוצה ליקח יבא ויקח.

Rabbi Yochanan said there were three crowns [on the vessels of the mishkan]; of the altar, of the ark and of the table. That of the altar Aharon merited and took. That of the table King David merited and took. That of the ark is still placed and waiting – anyone who wants it may come and take it.

13. Shemot Rabba 2

בקש משה שיעמדו ממנו כהנים ומלכים אמר לו הקדוש ברוך הוא אל תקרב הלום כלומר לא יהיו בניך מקריבין שכבר מתוקנת הכהונה לאהרן אחיך הלום זו מלכות כמו דתימא (ש"ב ז, יח) כי הביאותני עד הלום ואומר (ש"א י, כב) הבא עוד הלום איש אמר לו הקדוש ברוך הוא כבר מתוקן המלכות לדוד אף על פי כן זכה משה לשתייהן כהונה ששימש בשבעת ימי המלוואים מלכות דכתיב (דברים לג, ה) ויהי בישורון מלך.

Moshe wanted that both Cohanim and kings would come from his descendants. G-d said to him, "Do not come close to here (*halom*)" (Shemot 3:5). In other words, 'your children will not be offering the sacrifices, because kehuna is already set aside for Aharon your brother. *Halom* refers to kingship, as the verse states, "For I have brought you to here (*halom*) (Shemuel 2 7:18)... G-d said to him, "This is already set aside for David." Nevertheless Moshe merited to them both. He served as the Cohen

for the seven days of inauguration. And he was a king, as the verse states, “There was a king in Yeshurun” (Devarim 33:5)

14. Midrash Tanchuma Tetzaveh 6

אתה תצוה וגוי'. זה שאמר הכתוב, ראשך עליך ככרמל (שה"ש ז ו). הרש שבישראל שקול כאליהו, שנאמר, ואליהו עלה אל ראש הכרמל (מ"א יח מב). ודלת ראשך כארגמן (שה"ש ז ו), הדל שבישראל שקול כדניאל, דכתיב ביה, והלבישו לדניאל ארגונא וגוי' (דני' ה כט).

“You will command...” This is what the verse means: “Your head (*rash*) upon you is like Carmel” (Shir HaShirim 7:6) – the poor of Yisrael is equivalent to Eliyahu, about whom it says, “Eliyahu ascended Mount Carmel” (Melachim 1 18:42). “And the hair (*dalat*) of your head like argaman purple” – the poorest amongst you are equivalent to Daniel about whom it says, “They dressed Daniel in argaman purple” (Daniel 5:29).

15. Pri Tzadik Tetzaveh 2

ויש לומר סמיכת דרוש זה בפרשה זו על פי דברינו שזה בחינת אהרן הכהן אוהב את הבריות ומקרבן לתורה לקרב רחוקים טבא מגו בישא וזהו שהרש שבישראל כאליהו שעלה לראש הכרמל וכתוב שם (מלכים - א י"ח, מ"ב) וישם פניו בין ברכיו ואמרו ז"ל (שיר השירים רבה ז', י"ב) אמר לפני הקב"ה אין לנו זכות הבט לברית והיינו שאף אם הם רשים במעשיהם כיון שהם מזרע ישראל הם בכלל ועמד כולם צדיקים וזה פעל על ידי התפילה. ודלת ראשך היינו הדלים שברשים ואין עני אלא בדעה (נדרים מ"א א) מכל מקום שקול כדניאל שמתקרב להקדושה על ידי חכמת תורה וזהו כדניאל על דרך שנאמר (יחזקאל כ"ח, ג') הנה חכם אתה מדניאל. ובמדרש (שיר השירים רבה שם) ודלת ראשך כארגמן הדלים והרשים שבישראל חביבין עלי כדוד... היינו שכל הדלות ומכשולים שבאים לפני פרטי נפשות ישראל יש להם תקוה להתעלות על ידי זה ביתר שאת כדוד שאמרו (עבודה זרה ד' ב) לא היה דוד ראוי לאותו מעשה וכו' אלא שאם חטא יחיד אומרים לו כלך אצל יחיד וכו' וכן נאמר (תהלים נ"א, ט"ו) אלמדה פושעים דרכך ובא מזה עוד התגלות כבוד שמים.

We can explain the juxtaposition of this midrash in this parsha based on what we have said until now. Aharon personified “Love people and bring them close to Torah” to bring near those who are distant, to find the good within the bad. This is the meaning of “the poor of Yisrael is equivalent to Eliyahu who ascended Mount Carmel.” It says there “He placed his face between his knees” (Melachim 1 18:42). Our Rabbis have said: He said to G-d, ‘if we have no merit, look at the brit milah’ (Shir HaShirim Rabba 7:12). In other words, even if they are completely poor of good deeds, since they are part of Yisrael they are included within “Your people are all righteous”. He accomplished this through his prayer. “The hair of your head “means the poorest of the poor. Poor means someone with no wisdom (Nedarim 41a). Nevertheless such a person is equivalent to Daniel because he can come close to holiness through the wisdom of the Torah, which is like Daniel, as the verse states, “You are wise Daniel” (Yechezkel 28:3). In the Midrash (Shir HaShirim Rabba ad loc.) it says “the hair of your head is like argaman purple” – the poorest of Yisrael are as dear to Me as King David...” In other words; the poverty and stumbling that befalls individuals of Yisrael – they still have hope to rise above it through this like King David about whom they said, “It was not appropriate for David to commit that sin... but if an individual sins we say to him, ‘Act like King David...’. This leads to a greater revelation of the Glory of Heaven.

Pri Tzadik Tetzaveh 2

וכמו כן נוכל לדרוש ראשך עליך ככרמל הרשים שבישראל כאלהיהו בהר הכרמל שהקריב באיסור שחוטגי חוץ והיה נראה למכשול גדול כנרמז בפסוק גוי וקהל גוים שעתידין להקריב באיסור הבמות כקהל גוים ומזה דייקא בא הקידוש שם שמים ברבים שאמרו ה' הוא האלהים. וכן מלך אסור ברהטים שנדרש (שיר השירים רבה שם) על משה שנגזר עליו שלא יכנס לארץ ישראל וכו' יש לומר על דרך זה שנקבר בחוץ לארץ כדי להעלות עמו כל דור המדבר דאיתא מאן דאמר (סנהדרין ק"ח א) על פי פשוט שאין להם חלק לעולם הבא ועם כל זה יתעלו בזכותו של משה (דברים רבה ב', ט.).

ויש לפרש גם כן על דרך זה מה שדרשו דלת ראשך כארגמן כדניאל. שדניאל דייקא על ידי תכלית הירידה נתעלה לקדושה יתירה כאשר הביט בעיניו איך שבא לתכלית הירידה שנלקח להיכל מלך בבל ללמדו ספר ולשון כשדים שיוכל להיות סיבה קרובה שיטמע חס ושלום ביניהם. ולכן שם על לבו אשר לא יתגאל בפת בג המלך וביין משתיו והיינו שהנהיג פרישות יתירה בעצמו גם בדבר המותר כדי להתרחק מהם בתכלית הריחוק והיינו גזירת פתן ויינן ושמן משום חתנות שדניאל גזר (עבודה זרה ל"ו א). ויש לכוון זה במה שאמרו (מגילה י"ג ב) ליכא דידע לישנא בישא כהמן שכבר אמרנו שאין המכוון על מה שהלשין וביזה את ישראל לפני אחשוורוש רק המכוון מה שקטרג על ישראל לפני ה' יתברך ואמר ואת דתי המלך אינם עושים ובכל מקום שנאמר במגילה המלך סתם במלך מלכי המלכים הכתוב מדבר (זוהר ח"ג ק"ט ריש ע"א) ויש לומר שהקטרוג של המן היה על גזירת פתן ויינן ובנותיהם שגדר דניאל את עצמו בזה והמן הרגיש שלא פשטה הגזירה כדאיתא (עבודה זרה שם) דניאל גזר ולא קיבל וכו' ועל זה אמר ודתיים שונות מכל עם דלא אכלי מינן ולא נסבי מינן כמו שאמרו (מגילה שם) והיינו גזירת ריחוק מפתן ושמן ויינן ובנותיהם ואת דתי המלך אינם עושים כי המן שפט בזה שאין בזה חשש איסור מדת ומצות מלך מלכי המלכים הקב"ה כי גם איסור בנותיהם לאו דאורייתא כמו שאמרו בגמרא (עבודה זרה שם). ואמר שהם עושים זאת רק מצד גיאות לבם. ובאמת לא פעל קטרוג שלו כלום כי היה גלוי לפניו יתברך שכל הרחקות אלו המה לתכלית פרישות וקדושה יתירה. וכאשר היה באמת שנתפשטה הקדושה הזו אחר כך בשמונה עשר דבר בכל כלל ישראל. ודייקא על ידי הריחוק והירידה שבא לפני דניאל לטמעו חס ושלום על ידי זה באו כלל ישראל להקדושה ופרישות יתירה. וזה שאמרו הדל שבישראל כדניאל. וכמו שנאמר (ישעיה כ"ז, י"ג) ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור וגוי והשתחוו לה' וגוי שגם בעשרת השבטים שנטמעו בין העכו"ם יועיל והשתחוו וגוי וענין השתחויה מורה על תכלית הביטול להקדושה ודייקא על ידי סיבת הריחוק יתעלו להקדושה ביתר שאת כנ"ל: